

редакторъ (отъ 1907) на „Худебни ревью“, писалъ: „Обща история на музиката“ (2 части — 1892—1903), „Музикалнитѣ форми“ (1905), „Учение за импровизация на органъ“ (1903), „Критическата музикална наука“ (1889), и компониралъ: „Анданте и скерцо“ за струнни инструменти, една соната за органъ, единъ „Те Деумъ“, за 6-гласа и органъ, „Миса солемнисъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ, „Аве Мария“, мотети и пѣсни.

**Щепанъ, Вацлавъ** — Štepan, Václav — чешки пианистъ и компонистъ, род. 12 дек. 1889 въ Печенъ, училъ пиано при Чермакъ, композиция при Вит. Новакъ и музикална наука въ Пражкия университетъ, 1919—31 чөлъ лекции по музикална естетика въ Пражката консерватория. Компониралъ: по единъ клавирквинтетъ „Първа пролѣтъ“ и струненъ секстетъ, едно клавиртрио, „Фантазия“ — за пиано, „Поема“ за чело и пиано, пѣсни и хорове. Преработилъ е чешки народни пѣсни (3 тетради), и писалъ: „Симболътъ въ програмната музика“ (1914) и една голѣма студия за Вит. Новаковитѣ оркестрови творби (въ „Паметна книга за Новакъ“ — 1931).

**Щефани, Херманъ** — Stephan, Hermann — компонистъ и музикаленъ изследвателъ, род. 23 юни 1877 въ Грима (Саксония), училъ при Ядасонъ, Рекендорфъ, Райнеке и Хомойеръ въ Лайпцигъ, диригентъ на хорови дружества въ Зондербургъ, Фленслургъ, Айслебенъ и Лайпцигъ, отъ 1921 — университетски музикалдирикторъ и професоръ въ Марбургъ. Щ. е радетелъ за употрѣбяване само на Сол-ключъ при нотацията (включително и партитурната). (Гл. Партитура — нотната табела). Творби: една увертюра, „Благодарствена пѣсенъ“, „Есенна гора“ за хоръ и оркестъръ, голѣма fuga за органъ, пѣсни за хоръ и единични гласове. Писалъ: „Четвърттоновиятъ проблемъ“, „Характерътъ на гамитъ“, „Полярна хармония при Бетховена“, „Отношението между питагорийски и естествено чистъ строежъ — като психологически проблемъ“, „Основни въпроси на музикалния слухъ“ и др.

**Щефанъ, Руди** — Stephan, Rudi — високо-даровитъ, рано загиналъ

компонистъ, род. 29 юли 1887 въ Вормсъ, умр. (на бойното поле) 29 септ. 1915 при Тарнополь, училъ при Бер. Секлсъ въ Франкфуртъ а/М., Рудолфъ Луи и Хайн. Шварцъ въ Мюнхенъ. Щ. е единъ отъ първитѣ нѣмски модернисти — който освобождава своята музика отъ нѣмшитѣ изобразителни сръдства на програмността, и прави отъ нея сръдство за изразъ на вътрешния свой миръ. Творби: „Музика за 77 струнни инструмента“, „Музика за цигулка и оркестъръ“, „Музика за оркестъръ“ (въ една часть), „Любовно вълшебство“ за баритонъ и оркестъръ, опера „Първитѣ хора“.

**Щокхаузенъ, Юлиусъ** — Stockhausen, Julius — прочутъ пѣвецъ и виденъ гласовъ педагогъ, род. 22 юли 1826 въ Парижъ, умр. 22 септ. 1906 въ Франкфуртъ а/М., ученикъ на Парижката консерватория, и на Магноелъ Гарсиа въ Лондонъ, следъ което се прославя въ скоро време като концертенъ пѣвецъ. 1862—67 е диригентъ на Пѣвческата академия и Филхармоничнитѣ концерти въ Хамбургъ, четири години ржководителъ на Щерновото пѣвческо дружество въ Берлинъ, а отъ 1878 е въ Франкфуртъ а/М. — отначало преподавателъ въ Хоховата консерватория, а следъ това — като ржководителъ на собствена Пѣвческа школа, получила навремето голѣма известность. Писалъ: една ценна „Метода за обучение по пѣние“ — въ 2 части (1886—87).

**Щраубе, Карлъ** — Straube, Karl — превъзходенъ виртуозъ на органъ и отличенъ хоровъ диригентъ, род. 6 ян. 1872 въ Берлинъ, ученикъ на Албертъ Бекеръ, Хайнрихъ Раймонъ и Ф. Рюферъ, отъ 1894 концертира съ много голѣмъ успѣхъ като органистъ, уреждайки концерти съ исторически програми, 1897—1902 е органистъ на Дома въ Везелъ, следъ което бива призванъ органистъ на Томаскирхе въ Лайпцигъ. 1903 застава начело на Баховото дружество тамъ, 1907 — назначенъ професоръ по органъ въ консерваторията, а 1908 — канторъ на Томасшуле, 1923 е Dr. phil. h. c. отъ Лайпцигския университетъ. Щ. е дирижиралъ и нѣколко Бахови тържества (1908, 1911, 1914 и 1920), а съ хора на Томасшуле е концертиралъ и въ чужбина, поженвалъ навсѣкжде голѣми успѣхи. Издалъ